

Sygn. akt II K 1640/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplńska

Protokolant: Józef Wierzbicki

przy udziale Prokuratora Magdaleny Standerskiej

oraz oskarżyciela skarbowego P. G. z Pierwszego Urzędu Skarbowego w G.

po rozpoznaniu w dniach 25.07.2017 r., 20.09.2017 r., 27.11.2017 r., 31.01.2018 r., 18.04.2018 r., 28.05.2018 r., 08.08.2018 r. sprawy

M. P. (z domu S.), urodzonego w dniu (...) w G.,

syna Z. i B. z domu W.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 22.02.2010 r. do 22.03.2010 r. oraz w dniu 20.09.2010 r., a także w okresie od 22.11.2010 r. do 20.09.2011 r. w G. jako osoba odpowiedzialna za terminowe wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych w (...) Sp. z o. o. – płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, wbrew art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 51, poz. 307 tekst jednolity), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacał w terminie ustawowym (tj. do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę) na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wypłaconych wynagrodzeń za miesiące: styczeń, luty, sierpień, październik, listopad, grudzień 2010 r. oraz styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień 2011 r. w łącznej kwocie 577.544,54 zł,

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 1 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s.;

3. w okresie od 21.06.2012 r. do 21.08.2012 r. w G. jako osoba odpowiedzialna za terminowe wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych w (...) Sp. z o. o. – płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, wbrew art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 51, poz. 307 tekst jednolity), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacał w terminie ustawowym (tj. do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę) na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych w tytułu wypłaconych wynagrodzeń za miesiące: maj, czerwiec, lipiec 2012 r. w łącznej kwocie 617.048,00 zł,

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 1 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s.

I. oskarżonego M. P. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1. aktu oskarżenia;

II. w ramach czynu zarzucanego w punkcie 3. aktu oskarżenia oskarżonego uznaje za winnego tego, że w okresie od 21.06.2012 r. do 21.07.2012 r. w G. jako osoba odpowiedzialna za terminowe wywiązywanie się z zobowiązań

podatkowych w (...) Sp. z o. o. – płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, wbrew art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 51, poz. 307 tekst jednolity), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacał w terminie ustawowym (tj. do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę) na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych w tytułu wypłaconych wynagrodzeń za miesiące: maj i czerwiec 2012 r. w łącznej kwocie 283.427,44 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 77 § 1 k. k. s. w zb. z art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s. i za to na podstawie art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k. k. s. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 k. p. k. w zw. z art. 113 § 1 k. k. s. kosztami procesu w zakresie czynu, od którego popełnienia uniewinniono oskarżonego, obciąża Skarb Państwa;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k. p. k. w zw. z art. 113 § 1 k. k. s. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa pozostałych kosztów sądowych, w tym na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) od opłaty.

Sygn. akt: II K 1640/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. pełnił funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o. o. z siedzibą w G. w okresie od 27 stycznia 2009 r. do 12 kwietnia 2010 r., a następnie od 27 lipca 2010 r. do 13 sierpnia 2012 r. W czasie pełnienia tej funkcji oskarżony osobiście zajmował się sprawami gospodarczymi spółki. Miał dostęp do rachunku bankowego i wykonywał przelewy bankowe. Zajmował się koordynowaniem pracy księgowości spółki. W spółce (...) sp. z o. o. wyłącznie M. P. i K. P. realizowali przelewy bankowe. Inni pracownicy, którzy mieli dostęp do systemu bankowości elektronicznej, byli upoważnieni co najwyżej do wprowadzania przelewów, które były akceptowane przez oskarżonego. W latach 2010-2012 (...) sp. z o. o. nie zgłosiła urzędu skarbowego osoby odpowiedzialnej za obliczanie, pobieranie i wpłacanie podatku w trybie art. 31 ordynacji podatkowej.

Dnia 13 sierpnia 2012 r. zgromadzenie wspólników (...) sp. z o. o. podjęło uchwałę o rozwiązaniu spółki. Od tego dnia jedyną osobą uprawnioną do reprezentacji spółki stał się likwidator w osobie K. P.. W dniu 20 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku zabezpieczył majątek (...) sp. z o. o. poprzez ustanowienie dla spółki zarządcy przymusowego.

Dowód: wydruki z (...) k. 11-18; uchwały zgromadzenia wspólników (...) sp. z o. o. – k. 26-29; postanowienie o ustanowieniu zarządcy przymusowego – k. 177, 1186-1188; pismo z (...) S. A. – k. 235-236; pismo z (...) Banku S. A. – k. 239, 328-329; pismo z Pierwszego US w G. – k. 1178; odpis KRS – k. 1644-1646; upoważnienia - k. 1649, 1650

Zgodnie z regulaminem wynagradzania, wynagrodzenia za pracę w spółce (...) sp. z o. o. były wypłacane ostatniego dnia miesiąca. Do czerwca 2012 r. wypłacano je w terminie. Wynagrodzenia za miesiąc lipiec 2012 r. zostały wypłacone z opóźnieniem, tj. w sierpniu 2012 r.

Dowód: protokół kontroli – k. 1618-1639

W deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy (PIT-4R) za rok 2010 r. (...) sp. z o. o. wykazała następujące kwoty zaliczek:

1) 232 zł za styczeń 2010 r.;

2) 426 zł za luty 2010 r.;

- 3) 483 zł za marzec 2010 r.;
- 4) 850 zł za kwiecień 2010 r.;
- 5) 1.043 zł za maj 2010 r.;
- 6) 1.612 zł za czerwiec 2010 r.;
- 7) 3.237 zł za lipiec 2010 r.;
- 8) 4.436 zł za sierpień 2010 r.;
- 9) 4.989 zł za wrzesień 2010 r.;
- 10) 12.910 zł za październik 2010 r.;
- 11) 20.773 zł za listopad 2010 r.;
- 12) 554.626 zł za grudzień 2010 r.

Dowód: kopia deklaracji – k. 1164-1167

Do 31 stycznia 2011 r. z tytułu pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za rok 2010 (...) sp. z o. o. wpłaciła na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. łącznie 605.617 zł. W szczególności:

- 1) 13 sierpnia 2010 r. wpłaciła kwotę 12.282 zł tytułem zaliczek za lipiec 2010 r.;
- 2) 7 września 2010 r. wpłaciła kwotę 4.989 zł tytułem zaliczek za wrzesień 2010 r.;
- 3) 14 października 2010 r. w wpłaciła kwotę 12.871 zł tytułem zaliczek za wrzesień 2010 r.;
- 4) 31 stycznia 2010 r. wpłaciła kwotę 575.528 zł tytułem pozostałej kwoty podatku za rok 2010.

Dowód: historia operacji w (...) S.A. – k. 235-236; historia operacji bankowych – k. 1246

W deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy (PIT-4R) za rok 2011 r. (...) sp. z o. o. wykazała następujące kwoty zaliczek:

- 1) 17.333 zł za styczeń 2011 r.;
- 2) 17.936 zł za luty 2011 r.;
- 3) 35.723 zł za marzec 2011 r.;
- 4) 39.542 zł za kwiecień 2011 r.;
- 5) 43.773 zł za maj 2011 r.;
- 6) 49.410 zł za czerwiec 2011 r.;
- 7) 52.328 zł za lipiec 2011 r.;
- 8) 63.171 zł za sierpień 2011 r.;
- 9) 70.158 zł za wrzesień 2011 r.;
- 10) 79.297 zł za październik 2011 r.;

- 11) 91.515 zł za listopad 2011 r.;
- 12) 1.367.787 zł za grudzień 2011 r.

Dowód: kopia deklaracji – k. 1164-1167

Do 20 stycznia 2012 r. z tytułu pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za rok 2011 (...) sp. z o. o. wpłaciła na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. łącznie 1.367.787 zł. W szczególności:

- 1) 10 lutego 2011 r. wpłaciła kwotę 17.281 zł tytułem zaliczek za styczeń 2011 r.;
- 2) 15 marca 2011 r. wpłaciła kwotę 17.882 zł tytułem zaliczek za luty 2011 r.;
- 3) 22 kwietnia 2011 r. wpłaciła kwotę 35.641 zł tytułem zaliczek za marzec 2011 r.;
- 4) 12 maja 2011 r. wpłaciła kwotę 39.423 zł tytułem zaliczek za kwiecień 2011 r.;
- 5) 15 czerwca 2011 r. wpłaciła kwotę 43.642 zł tytułem zaliczek za maj 2011 r.;
- 6) 14 lipca 2011 r. wpłaciła kwotę 49.262 zł tytułem zaliczek za czerwiec 2011 r.;
- 7) 16 sierpnia 2011 r. wpłaciła kwotę 52.171 zł tytułem zaliczek za lipiec 2011 r.;
- 8) 30 września 2011 r. wpłaciła kwotę 62.981 zł tytułem zaliczek za sierpień 2011 r.;
- 9) 17 października 2011 r. wpłaciła kwotę 70.158 zł tytułem zaliczek za wrzesień 2011 r.;
- 10) 18 listopada 2011 r. wpłaciła kwotę 79.297 zł tytułem zaliczek za październik 2011 r.;
- 11) 19 stycznia 2012 r. wpłaciła kwotę 92.569 zł tytułem zaliczek za listopad 2011 r.;
- 12) 20 stycznia 2012 r. wpłaciła kwotę 1.367.787 zł tytułem pozostałej kwoty podatku za rok 2011 r.

Dowód: zestawienie wpłat – k. 49; wtórniki zleceń płatniczych – k. 149-168; historia operacji w (...) S.A. – k. 235-236; historia operacji bankowych – k. 1246

W toku postępowania podatkowego wszczętego z inicjatywy syndyka masy upadłości (...) sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej ustalono, że znaczna część przelewów oraz wypłat dokonanych w latach 2010-2012 na rzecz M. P. oraz K. P. nie mogła być przedmiotem prawnie skutecznej umowy. W związku z tym, nie podlegały one opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, zaś na (...) sp. z o. o. nie spoczywał obowiązek uiszczenia w tej części zaliczek miesięcznych. Prawidłowa łączna suma zaliczek za 2010 r. wyniosła 31.636 zł:

- 1) 138 zł za styczeń 2010 r.;
- 2) 326 zł za luty 2010 r.;
- 3) 383 zł za marzec 2010 r.;
- 4) 750 zł za kwiecień 2010 r.;
- 5) 943 zł za maj 2010 r.;
- 6) 1.098 zł za czerwiec 2010 r.;
- 7) 1.263 zł za lipiec 2010 r.;

- 8) 1.799 za sierpień 2010 r.;
- 9) 2.344 zł za wrzesień 2010 r.;
- 10) 3.591 zł październik 2010 r.;
- 11) 4.414 zł za listopad 2010 r.;
- 12) 14.587 zł za grudzień 2010 r.;

Prawidłowa łączna suma zaliczek za 2011 r. wyniosła 413.887 zł:

- 1) 8.609 zł za styczeń 2011 r.;
- 2) 9.212 zł za luty 2011 r.;
- 3) 12.233 zł za marzec 2011 r.;
- 4) 16.018 zł za kwiecień 2011 r.;
- 5) 20.249 zł za maj 2011 r.;
- 6) 25.886 zł za czerwiec 2011 r.;
- 7) 28.802 zł za lipiec 2011 r.;
- 8) 39.645 zł za sierpień 2011 r.;
- 9) 46.632 zł za wrzesień 2011 r.;
- 10) 55.761 zł za październik 2011 r.;
- 11) 67.989 zł za listopad 2011 r.;
- 12) 82.851 zł za grudzień 2011 r.

Dowód : protokoły kontroli podatkowej – k. 732-769; decyzja Naczelnika (...) US – k. 1397-1456

Decyzją z 31 marca 2017 r. Naczelnik (...) US w G. określił (...) sp. z o. o. nadpłaty podatku dochodowego od osób fizycznych za miesiące od stycznia do grudnia 2010 r., w tym:

- 1) 94 zł za styczeń 2010 r.;
- 2) 100 zł za luty 2010 r.;
- 3) 2.637 zł za sierpień 2010 r.;
- 4) 9.319 zł za październik 2010 r.;
- 5) 16.369,24 zł za listopad 2010 r.;
- 6) 540.039 zł za grudzień 2010 r.

Dowód: decyzja Naczelnika (...) US – k. 1457-1516

Decyzją z 31 marca 2017 r. Naczelnik (...) US w G. określił (...) sp. z o. o. nadpłaty podatku dochodowego od osób fizycznych za miesiące od stycznia do grudnia 2011 r., w tym:

- 7) 8.724 zł za styczeń 2011 r.;
- 8) 8.724 zł za luty 2011 r.;
- 9) 23.490 zł za marzec 2011 r.;
- 10) 23.524 zł za kwiecień 2011 r.;
- 11) 23.524 zł za maj 2011 r.;
- 12) 23.526 zł za czerwiec 2011 r.;
- 13) 23.526 zł lipiec 2011 r.;
- 14) 23.526 zł za sierpień 2011 r.

Dowód: decyzja Naczelnika (...) US – k. 1397-1456

W okresie od czerwca do sierpnia 2012 r. (...) sp. z o. o. nie wpłaciła w ustawowym terminie na rachunek bankowy (...) Urzędu Skarbowego w G., zaliczek na podatek dochodowy z tytułu wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w miesiącach maj i czerwiec 2012 r.

Decyzją z 31 marca 2017 r. Naczelnik (...) US w G. orzekł o odpowiedzialności (...) sp. z o. o. z tytułu pobranego, a nie wpłaconego podatku od osób fizycznych od łącznej kwoty wypłat dokonanych od maja do września 2012 r. Organ określił wysokość niewpłaconych zaliczek na kwotę:

- 1) 124.496,44 zł za maj 2012 r.;
- 2) 158.931 zł za czerwiec 2012 r.

Dowód: zawiadomienia karnoskarbowe – k. 1, 45, 48; karta weryfikacji – k. 2, 47; decyzja Naczelnika (...) US – k. 1275-1335

W dniach 18 maja 2012 r. oraz 20 czerwca 2012 r. (...) sp. z o. o. dokonała na rachunek (...) US dwóch wpłat w kwotach odpowiednio 7.006 zł oraz 7.551 zł.

Dowód: historia operacji bankowych – k. 1246

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony M. P. został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, który w wydanej opinii sądowo – psychiatrycznej zgodnie stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. W czasie popełnienia czynów miał zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna – k. 306-308

Oskarżony M. P. nie był uprzednio karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 1692

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zeznaniach świadków, opiniach biegłych z zakresu psychiatrii, a także na dokumentach urzędowych i prywatnych. Sąd oparł się również częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego M. P..

Oskarżony **M. P.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie wyjaśnił, że osobą odpowiedzialną za informowanie go o wysokości podatku była A. K.. Z akt sprawy wynika, że została ona upoważniona do reprezentacji i dokonywania wszelkich czynności w trybie art. 31 o.p. Takie upoważnienie zostało złożone listownie do (...). Wyglądało to tak, że A. K. dokonywała wszelkich rozliczeń albo bezpośrednio wprowadzała do systemu bankowości elektronicznej kwotę należnego podatku i danego dnia maila z kwotą podatku należną do wpłaty. On nie weryfikował wysokości przelewanych kwot. Tym zajmował się dział personalny i wynagrodzeń. Zgodnie z prawomocną decyzją, na lipiec 2012 r. spółka miała nadpłatę podatku w kwocie 1.573.702 zł. Korekty złożone przez syndyka zostały uznane za prawidłowe. Jeżeli chodzi o zapłatę podatku za lipiec 2012 r., to od 13 sierpnia 2012 r. on już nie był członkiem zarządu ani osobą upoważnioną do reprezentacji spółki. Ponadto 20 sierpnia 2012 r. został ustanowiony zarządca przymusowy. Do 13 sierpnia 2012 r. prowadzeniem działalności spółki zajmował się oskarżony. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. P. częściowo, tj. w zakresie, w jakim twierdził on, że (...) sp. z o. o. posiadała nadpłatę w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za lata 2010-2011 oraz w zakresie, w jakim utrzymywał, że od 13 sierpnia 2012 r. nie zajmował się już prowadzeniem spraw spółki. Z prawomocnych decyzji Naczelnika (...) US (k. 1397-1516) wynika, że rzeczywiście za lata 2010-2011 spółka nadpłaciła podatek dochodowy pobrany na skutek wypłacenia wynagrodzeń w kwocie odpowiednio 605.617 zł i 1.367.787 zł. Za rok 2012 nadpłata wyniosła z kolei 223.504 zł. Nadto z odpisu KRS (k. 1644-1646) wynika, że oskarżony przestał pełnić funkcję członka zarządu spółki 13 sierpnia 2012 r., kiedy postawiono ją w stan likwidacji i powołano likwidatora w osobie K. P.. Z postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (k. 177) wynika, że oskarżony przestał zajmować się sprawami spółki (w razie przyjęcia, że po odwołaniu z funkcji członka zarządu czynił to na zasadzie faktycznego wykonywania) najpóźniej 20 sierpnia 2012 r., kiedy dla spółki ustanowiono zarządcę przymusowego. Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego, jakoby A. K. była osobą, do której obowiązków należało obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot, wyznaczoną w trybie art. 31 Ordynacji podatkowej. Z informacji uzyskanej od Naczelnika Pierwszego US w G. wynika, że spółka wyznaczyła taką osobę dopiero w 2016 r. Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim starał się on umniejszyć swoją rolę w zakresie wprowadzania i realizowania przelewów, twierząc że on jedynie zatwierdzał przelewy przygotowywane przez pracowników (m.in. A. K.). Z zeznań przesłuchanych w sprawie pracowników, a także syndyka (...) sp. z o. o. wynika, że oskarżony wręcz prowadził księgowość spółki.

Z zeznań świadków **I. T., A. A., G. J., A. K., A. C. i D. M.** (pracowników (...) sp. z o. o. w latach 2010-2012) wynika, że w okresach wskazanych w zarzutach M. P. zajmował się prowadzeniem księgowości spółki. Wprawdzie w spółce były zatrudnione osoby, do których obowiązków należało prowadzenie dokumentacji rachunkowej, przygotowywanie przelewów, obliczanie podatków, jednak wyłącznie M. P. i K. P. byli upoważnieni do realizacji przelewów. Zeznania wymienionych świadków wskazują na to, że M. P. był świadomy treści dokumentów źródłowych, na podstawie których wyliczano kwoty zaliczek. Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych świadków, gdyż były one logiczne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniały. Znalazły one potwierdzenie w zeznaniach świadka ze słyszenia – J. D.. W sprawie nie ujawniono dowodów, które podważałyby wiarygodność świadków.

Świadek **J. D.** (od sierpnia 2012 r. zarządca przymusowy, a od 20 września 2012 r. syndyk (...) sp. z o. o.) potwierdził, że po przeprowadzeniu analizy dokumentacji (...) sp. z o. o. stwierdzone zostało, że spółka dokonała nadpłat z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, w związku z czym wszczęta została kontrola podatkowa. Świadek zeznał również, że w trakcie rozmów z pracownikami spółki ustalił, że księgowość spółki była w rzeczywistości prowadzona przez M. P.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. D., gdyż były logiczne i konsekwentne. Świadek nie był powiązany osobiście z oskarżonym ani z pracownikami (...) sp. z o. o.

Świadek **M. S.** (pracownik (...) Banku S. A.) zeznał, że z racji wykonywania obowiązków służbowych utrzymywał kontakt z M. P.. Niektórzy pracownicy spółki byli upoważnieni do korzystania z rachunku bankowego jako pełnomocnicy. Nie pamiętał jednak, czy mieli oni dostęp do bankowości elektronicznej. Sąd dał wiarę tym zeznaniom, gdyż były one logiczne i korespondowały z zeznaniami pracowników (...) sp. z o. o., a także z treścią informacji udzielonej przez (...) Bank S. A. (k. 239, 327-328).

Świadek **D. R.** (pracownik (...) S. A.) zeznała, że jedynymi osobami upoważnionymi do realizacji przelewów w (...) sp. z o. o. byli M. P. i K. P.. Sąd dał wiarę tym zeznaniom, gdyż były one logiczne i konsekwentne. Jako osoba obca dla oskarżonego świadek nie miała powodu, by zeznawać nieprawdę.

Nie miały istotnego znaczenia zeznania świadka **I. S.** (inspektora Państwowej Inspekcji Pracy – k. 1693v), która nie potrafiła przytoczyć szczegółów kontroli prowadzonej w (...) sp. z o. o. i jedynie potwierdziła dane zawarte w protokole kontroli (k. 1619-1649).

Dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie nie miały także znaczenia zeznania świadka **M. K.**. Świadek potwierdziła, że w spółce (...) sp. z o. o. pracownikom udzielane były pełnomocnictwa do dokonywania określonych czynności i prowadzony był rejestr pełnomocnictw. Okoliczność ta była w sprawie bezsporna i nie miała wpływu na kwestię odpowiedzialności M. P..

Sąd oparł swe ustalenia na treści opinii biegłych z zakresu psychiatrii. Zostały one wydane przez osoby posiadające niezbędne kwalifikacje i doświadczenie zawodowe we wskazanej dziedzinie wiedzy. Są przejrzyste, spójne i pełne. Formułują jednoznaczne odpowiedzi na pytania postawione w postanowieniach o dopuszczeniu tych dowodów. Brak jest również wątpliwości co do bezstronności biegłych.

Sąd oparł się na dokumentach urzędowych przywołanych w ustaleniach faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich kompetencji i w prawem przepisanej formie. Ich autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Stanowią one obiektywne dowody zaświadczonych nimi okoliczności.

Sąd oparł się również na dokumentach prywatnych w postaci uchwał zgromadzenia wspólników, pism z (...) S. A. (...) Banku S. A. (k. 235-236, 239, 328-329) oraz kopii upoważnień (k. 1649-1650) gdyż nie rodziły one wątpliwości co do ich autentyczności czy rzetelności. Nie były w tym zakresie kwestionowane przez żadną ze stron.

Mając na względzie opisany wyżej stan faktyczny, Sąd uznał za uzasadnione uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w punkcie 1. aktu oskarżenia. Jak wykazało postępowanie dowodowe, na mocy prawomocnych decyzji Naczelnika (...) US stwierdzono, że za miesiące styczeń, luty, sierpień, październik, listopad i grudzień 2010 r., a także za miesiące od stycznia do sierpnia 2011 r. (...) sp. z o. o. miała nadpłatę z tytułu zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń. Należy w tym miejscu nadmienić, że zgodnie z art. 73 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, nadpłata powstaje z dniem pobrania przez płatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej. Wprawdzie w roku 2010 zaliczki nie były płacone przez spółkę regularnie. Należy jednak zauważyć, że w miesiącach sierpień, wrzesień i październik 2010 r., a także od lutego do września 2011 r. spółka za każdym razem dokonała wpłat znacznie przewyższających rzeczywistą wartość zaliczek za poprzedni miesiąc (tj. miesiąc, w którym je pobrano) – w ten sposób, po dokonaniu każdej wpłaty pozostawały nadwyżki, które za każdym razem, po zsumowaniu pokrywały rzeczywistą wartość zaliczek za okres następny. I tak przykładowo: 13 sierpnia 2010 r. spółka wpłaciła kwotę 12.282 zł tytułem zaliczek za lipiec 2010 r., 7 września 2010 r. - kwotę 4.989 zł tytułem zaliczek za wrzesień 2010 r., a 14 października 2010 r. - kwotę 12.871 zł również tytułem zaliczek za wrzesień 2010 r. Rzeczywista wartość zaliczek za lipiec 2010 r. wyniosła 1.263 zł, co oznacza, że po dokonaniu wpłaty w kwocie 12.282 zł pozostała nadwyżka w kwocie 11.019 zł (12.282 – 1.263). Rzeczywista wartość zaliczek za sierpień 2010 r. wyniosła 1.799 zł, co oznacza, że po dokonaniu wpłaty w kwocie 4.989 zł (w tytule przelewu wskazano, że to wpłata za wrzesień 2010 r., a nie za sierpień 2010 r.) pozostała nadwyżka w łącznej kwocie 14.209 zł [(11.019 + 4.989) – 1.799]. Rzeczywista wartość zaliczek za wrzesień 2010 r. wyniosła 2.344 zł, co oznacza, że po dokonaniu wpłaty w kwocie 12.871 zł pozostała nadwyżka w łącznej kwocie 24.736 zł [(14.209 + 12.871) – 2.344]. Rzeczywista wartość zaliczek za październik i listopad 2010 r. wyniosła łącznie 8.005 zł (=3.591 + 4.414). Po uwzględnieniu tych kwot należy uznać, że nadwyżka za październik 2010 r. wyniosła 21.145 (24.736 – 3.591), zaś nadwyżka za listopad 2010 r. 16.731 zł (21.145 – 4.414). Wreszcie rzeczywista wartość zaliczek za grudzień 2010 r. wyniosła 14.587 zł. Przy uwzględnieniu wskazanej wyżej nadwyżki można uznać, że za ten miesiąc nadwyżka wyniosła 2.144 zł (16.731 - 14.587). Analogiczne obliczenia prowadzą do wniosku, że nadwyżka powstała także w każdym kolejnym miesiącu 2011 r. Pomimo tego, że spółka dokonała wpłat niższych niż wynikało to z deklaracji, w rzeczywistości wpłacane kwoty były znacznie wyższe

niż rzeczywista wartość zaliczek. W związku z powyższym, zdaniem Sądu, nie sposób przyjąć, by spółka dopuściła się niezapłacenia w terminie pobranego podatku, co prowadzi do wniosku, że czyn zarzucany oskarżonemu w punkcie 1. aktu oskarżenia nie wypełnił znamion czynu z art. 77 § 1 k. k. s. w zw. z art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. . Okoliczność ta stanowi negatywną przesłankę procesową będącą, zgodnie z art. 414 § 1 k. p. k., podstawą wydania wyroku uniewinniającego.

Sąd uznał natomiast, iż zachodzą przesłanki do wydania wyroku skazującego za czyn zarzucany oskarżonemu w punkcie 3. aktu oskarżenia, z tym zastrzeżeniem, iż nie można było przypisać M. P. odpowiedzialności w zakresie zaliczek od wynagrodzeń za lipiec 2012 r. Jak wynika z zebranych dowodów, wynagrodzenia te zostały wypłacone z opóźnieniem, tj. dopiero w sierpniu 2012 r. i właśnie wtedy doszło do pobrania zaliczek. Więc zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, termin do ich wpłacenia upływał 20 września 2012 r. Tymczasem, z akt sprawy wynika, że oskarżony przestał zajmować się prowadzeniem spraw gospodarczych spółki najpóźniej 20 sierpnia 2012 r. Oznacza to, że brak byłoby podstaw do pociągnięcia go do odpowiedzialności w tym zakresie, nawet jeśli do pobrania zaliczek doszłoby w lipcu 2012 r.

Jak wynika z prawomocnej decyzji Naczelnika (...) US, brak było podstaw do stwierdzenia nadpłaty w zakresie zaliczek za miesiące maj i czerwiec 2012 r. Do 20 maja i 20 czerwca 2012 r. (...) sp. z o. o. nie dokonała wpłat z tego tytułu. Trudno za takowe uznać wpłaty z 18 maja 2012 r. i 20 czerwca 2012 r. Przelewy z tego tytułu nie zawierają opisu, który wskazywałby, jakich należności i jakiego okresu dotyczą. Nade wszystko jednak wpłaty te zostały dokonane przez pobranie zaliczek za dany okres. Jak wynika ze wspomnianej decyzji, łączna kwota niewpłaconych zaliczek za maj i czerwiec 2012 r. wyniosła 283.427,44 zł (124.486,44 + 158.931). Zgodnie z art. 53 § 14 k. k. s., była to kwota małej wartości, gdyż w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (300.000 zł). (...) sp. z o. o. była zobowiązana do wpłacenia tych zaliczek, gdyż zatrudniając pracowników (będąc „zakładem pracy”), była płatnikiem w myśl art. 31 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Nie ma zatem wątpliwości, że w opisany wyżej sposób doszło zatem do wypełnienia znamion przestępstwa skarbowego z art. 77 § 1 k. k. s. w zw. z art. 77 § 2 k. k. s.

Należy w tym miejscu zauważyć, że znamię czasownikowe "nie wpłaca" użyte w art. 77 k. k. s. polega na zaniechaniu uiszczenia pobranego podatku na rzecz organu podatkowego. Przy czym niewpłacenie na rachunek organu podatkowego obliczonego i pobranego podatku nie musi polegać na fizycznym przejściu przez płatnika kwoty stanowiącej jego równowartość. Wystarczy, że dokonano jego potrącenia, tj. wypłacono pracownikowi kwotę pieniężną po odliczeniu podatku podlegającego pobraniu. Bez znaczenia dla odpowiedzialności karnej płatnika jest natomiast, czy posiada on środki finansowe na bieżącą produkcję, wypłatę wynagrodzenia dla pracowników czy też spłatę zobowiązań wobec kontrahentów (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 roku w sprawie IV KKN 427/98).

Przepis art. 9 § 3 k. k. s. pozwala na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, która była wprawdzie nie wypełniła osobiście znamion przestępstwa skarbowego, lecz która pełniła określoną funkcję na rzecz podmiotu zbiorowego, ponoszącego odpowiedzialność podatkową, tj. zajmowała się sprawami gospodarczymi, a w szczególności sprawami finansowymi tego podmiotu. M. P., będąc prezesem zarządu, pełnił taką funkcję w (...) sp. z o. o. Przy czym przedmiotowe postępowanie wykazało, że rola oskarżonego w zarządzaniu przedsiębiorstwem nie była czysto formalna, gdyż faktycznie podejmował on decyzje w kwestiach finansowych spółki, miał dostęp do konta bankowego. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż bez znaczenia jest fakt, że pracownikom spółki udzielono pełnomocnictw do podpisywania deklaracji podatkowych i wszelkich czynności związanych z obliczeniem i pobraniem podatku. Jak wykazało postępowanie dowodowe, M. P. zajmował się prowadzeniem księgowości spółki i wraz z żoną zatwierdzał wszystkie przelewy. Nie sposób uznać, jakoby nie był świadomy obowiązku zapłaty zaliczek za maj i czerwiec 2012 r.

W czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonego. Nie był on w szczególności ograniczony w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swoich czynów przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonego.

Stopień szkodliwości społecznej czynu przypisanego M. P. należy określić jako niemały. Tytułem zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za maj i czerwiec 2012 r. spółka nie dokonała żadnej wpłaty w terminie. Oskarżony nie starał się o udzielenie ulgi w spłacie podatku. Suma niewpłaconych przez spółkę zaliczek, w ramach kwalifikacji z art. 77 § 2 k. k. s., była przy tym wysoka.

Za przestępstwo skarbowe z art. 77 § 1 k. k. s. w zw. z art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s. Sąd wymierzył M. P. karę 250 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda.

Na niekorzyść oskarżonego przemawiają okoliczności wpływające na ocenę szkodliwości społecznej czynu (opisane wyżej).

Na korzyść M. P. przemawia fakt, że nie był dotąd karany oraz fakt, że w związku z zaliczeniem nadpłat za inne okresy, w których (...) sp. z o. o. uiszczała zaliczki na podatek dochodowy, ostatecznie wyrównane zostało uszczuplenie należności publicznoprawnej zaistniałe w związku z popełnieniem przypisanego czynu.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony nie posiada obecnie udokumentowanych źródeł dochodu, zaś jego majątek stanowi przedmiot zabezpieczenia majątkowego w sprawie IV K 123/15 Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Zdaniem Sądu, orzeczenie kary grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 100 złotych każda będzie wystarczające do osiągnięcia wobec oskarżonego M. P. celów kary. Stopień szkodliwości społecznej czynu nie był znaczny. Oskarżony nie był dotąd karany, także za przestępstwo skarbowe. Można mieć zatem nadzieję, że orzeczenie grzywny w takim wymiarze sprawi, że oskarżony zaniecha popełniania przestępstw skarbowych w przyszłości. Z drugiej strony nie sposób uznać orzeczonej kary za nadmiernie surową. W ocenie Sądu, wymierzenie mniejszej liczby stawek dziennych grzywny mogłoby doprowadzić do tego, że oskarżony (który jest odpowiedzialny za powstanie zaległości podatkowych o stosunkowo dużej wartości) poczułby się bezkarny.

Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, gdyż nie posiada on obecnie udokumentowanych źródeł dochodu, a jego majątek stanowi przedmiot zabezpieczenia w innej toczącej się sprawie.